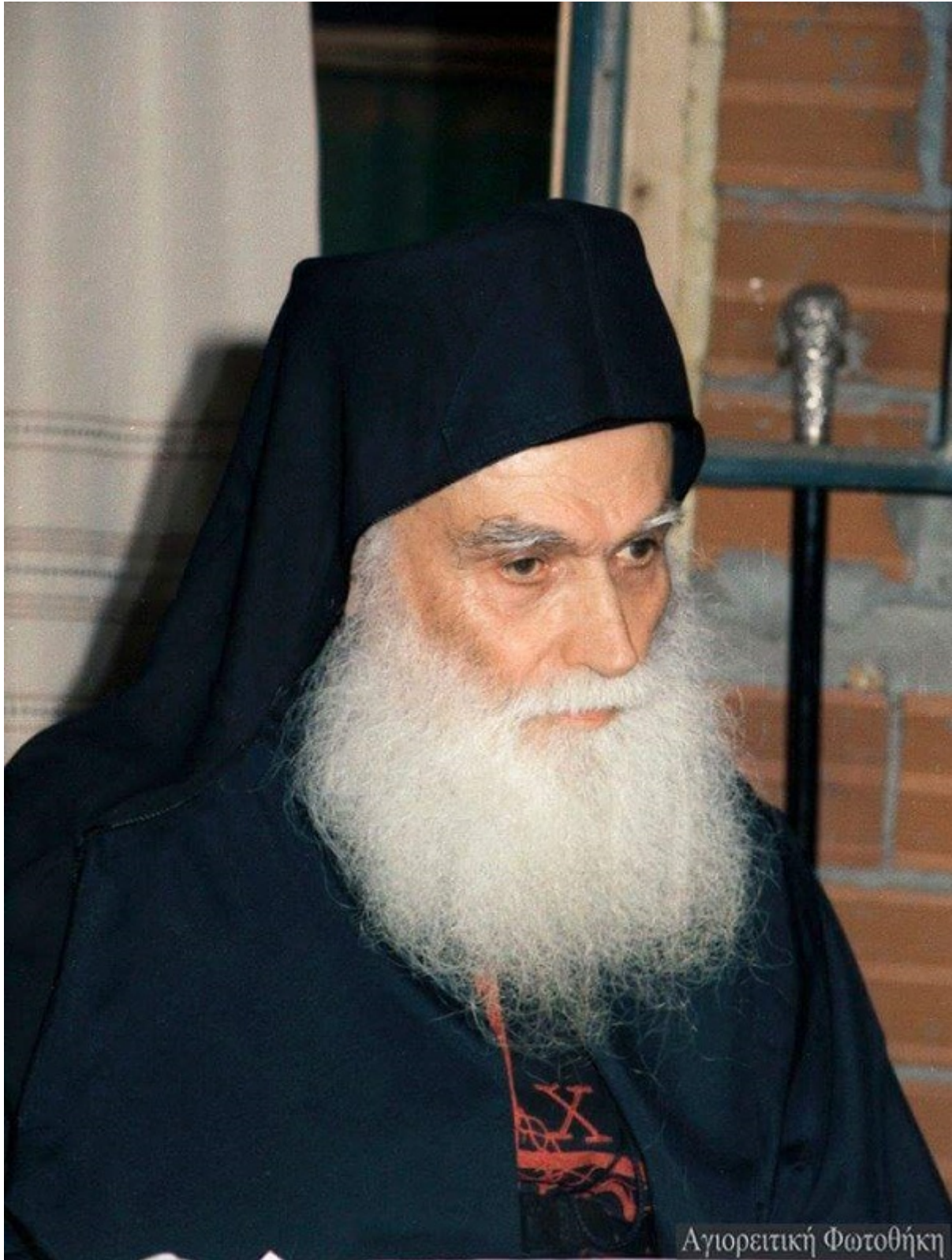

10 Ιουλίου 2018

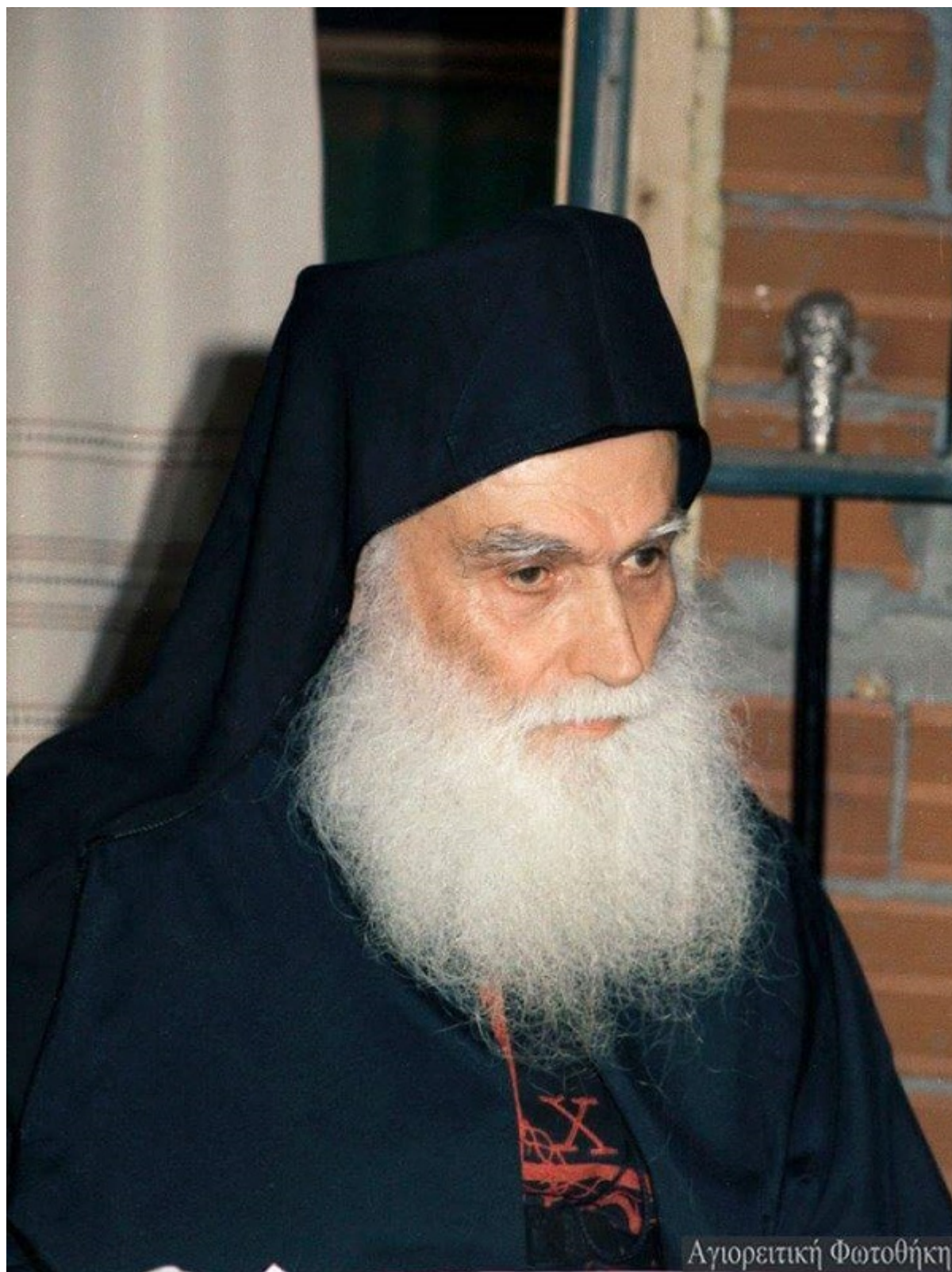
Το θαύμα μιας αφίσας

/ [Πεμπτουσία](#)

Κάποτε μας καλεί και μας αξιώνει ο Θεός να διακονήσουμε κι εμείς στο σωτήριο έργο της θεραπείας «παραλύτων», και μάλιστα με τρόπους που πο-τέ δεν θα μπορούσαμε να φαντασθούμε. Χαρακτηριστικό είναι το

ακόλουθο περιστατικό: Τα παιδιά κάποιου Κέντρου Νεότητας, οργανώνοντας εκδήλωση αφιερωμένη στον μακαριστό παπα-Εφραίμ Κατουνακιώτη, τοιχοκόλλησαν και αφίσες με φωτογραφία του Γέροντα.

Μια εβδομάδα πριν από την εκδήλωση μια παρέα από αυτά τα παιδιά είδαν σε κεντρικό δρόμο της πόλης έναν νεαρό, να έχει σταματήσει με τη μηχανή του και

να έχει αγκαλιάσει μια κολόνα. Πλησίασαν και τον είδαν να φιλάει το πρόσωπο του γέροντα στην αφίσα και να του μιλάει κλαίγοντας. Τα παιδιά τον ρώτησαν και αυτός απάντησε πως το βλέμμα αυτού του άγνωστου γέροντα είχε μιλήσει στην καρδιά του. Μέχρι τότε ζούσε άστατη ζωή και είχε πολύ ταλαιπωρηθεί. Είχε φτάσει στα όρια της απελπισίας. Βλέποντας αυτή την άγνωστη μορφή ένιωσε έναν συγκλονισμό και θέλησε να αλλάξει ζωή. Ρώτησε τα παιδιά πού βρίσκεται αυτός ο άνθρωπος, και τα παιδιά του απάντησαν ότι ο γέροντας είχε κοιμηθεί. Σαν το άκουσε αυτό, κάθισε στο πεζοδρόμιο και ξέσπασε σε λυγμούς.

Το μεγάλο θαύμα είχε γίνει. Το παιδί αναζήτησε πνευματικό και σήμερα πλέον ζει συνειδητή πνευματική ζωή. Το ζωντανό βλέμμα μιας άψυχης αφίσας, που κάποια παιδιά έβαλαν σε μια κολόνα, έστησε στα πόδια του έναν «παράλυτο» νεαρό και τον έβαλε στον δρόμο της σωτηρίας.

Πηγή: Αρχιμ. Β.Λ., Φωνή Κυρίου, 8 Ιουλίου 2018.